

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

APARE ÎN FIE-CARE DUMINICĂ

Abonament, pe an în țară . . . Lei 5 | Abonament, pe an în străinăt. Lei 8
 „ „ 6 luni în țară „ 3 | Un număr 15 bani
 Manuscrisele nepublicate se ard.

COMITETUL DE REDACȚIE:

P. Garboviceanu
C. Rădulescu-Motru
G. Coșbuc
I. Otescu
P. Dulfu

G. Adamescu
V. S. Moga
M. Nicolaescu
Const. C. Popj-Tașcă
Gr. Teodossiu.

Redacția și Administrația Str. Mântuleasa, No. 9.

S U M A R:

G. Coșbuc, Răsboiul.—Contra sughițului.—*Econ. G. C. Drăgănescu*, Postul.—*Or.*, Împlăirile săptămânii.—*V. S. Moga*, Cultura bumbacului.—*Elena Sp. Popescu*, Seedrin-Ciudinov.—Staturi pentru sănătate.—*Panait I. Volănescu*, Cum se hrănesc sătenii noștri.—Somnul după mâncare.—*Vasile Gavril*, Vrăciul.—*Trajan I. Garoflid*, Spre a cunoaște dacă un obiect este suflat cu argint, cu nichel sau cu cositor.—*N. Teodorescu*, Scrisoare către săteni.—*A. C. Nicolău*, Serbare de la școala Normală -*V. Lupu*—*Gheorghe Constantinescu-Ursicănu*, Un cerc cultural.—Cantinele școlare.—Serbări școlare.—*I. Lăzărescu*, Mulțumire și apel.—Bibliografie.—Informațiuni.—Mulțumiri.—Adrese către redacție.—Poșta redacției.

Ilustrațiuni: Domnitorul în ambulanțe.—Vedere din Sinaia.—Vederea Bucureștilor la începutul secolului nostru.

In momentul de a pune No. acesta sub presă, ne vine întristătoarea știre că d-l Lascăr Catargiu, șeful partidului conservator, fost membru al locotenenței domnesci în 1866, fost în mai multe rânduri president al consiliului, a încetat subit din viață, Marți, 30 Martie, ora 4 p. m.

Țara pierde pe unul din cei mai mari bărbați ai săi.

RĂȘBOIUL

Peste câte-vă țile va eși de sub tipar lucrarea redactorului nostru G. Coșbuc, despre rășboiul din 1877 — 78. Dăm astăzi cititorilor noștri o pagină din acastă interesantă lucrare.

ndată ce s'a încins rășboiul între noi și Turci, Domnitorul a luat însuși comanda întregii oștiri. Insuși voiă să fie în capul oștirii, pe care o iubiă ca pe cel d'întăiu și cel mai puternic sprijin al țării. După gândurile sale se alcătuișe oștirea, și o cunosceă și se încredeă într'insa, și voiă să fie cu ea alături în foc.

Pină ce să trecă oștirile năștre Dunărea, Domnitorul a fost tot pe drumuri, alergând în tôte părțile, ca să le vadă unde staū și cum staū pe marginile Dunărei, în fața Turcilor.

Purtarea unui rășboiū este, dintre tôte lucrurile câte le fac ómenii, cel mai greu și mai serios. Rășboiul cere nespuse chieltuieli, perire de ómenii și multă țarie de suflet. Din rășboie se nasc țările și stăpânirile nouē, și tot în rășboie pīer țările și nēmurile. Rășboiul e un cântar—drept ori nedrept—al sorții omenesci.

De multe ori în rășboie hotărasce voia lui Dumnezeu și schimbăciosul noroc al întâmplării. Dar hotărasce, iarăși de multe-ori, iscusința și puterea omului.

Voia lui Dumnezeu și săriturile întâmplării nu le poți înlătură. Dar lipsa puterii și a iscusinței în războaie sînt lucruri vinovate. E ca și când ai dice: e slab și prost, și sare cu războiul asupra altora.

Iar slăbia ori tăria în război nu însemnează numai puținime ori mulțime de oște — cu toate că mulți câștigă războaie cu mulțimea — ci mai ales tăria și slăbia de suflet. Pot să fie oștenii și mulți și iscușiți, că pierd războiul dacă sînt fricoși ori dacă n'au căpetenii cum se cade și dintru asta se încurcă, ori nu sînt ascultători poruncilor, ori târzi, ori se bat numai cu jumătate inima și nu le pasă dacă pierd sau dobîndesc.

Domnitorul Carol vizitând ambulanța

Ștefan cel Mare avea oșteni puțini, dar iscușiți și tari. Odată la Baia, în Moldova, a bătut pe Unguri cu multă cumplire, și erau mulți Ungurii. Și dice cronicarul: aici se vede meșteșugul de a bate cu puțini pe mulți. Ștefan cu puțini omeni, iscușiți și tari, a bătut pe cei mulți dar proști. Tot așa a bătut Mihail Vitezul la Călugăreni pe Turci.

Oștirea noastră eră puțină după număr, alăturând-o cu a Turcilor și a Rușilor, dar eră tare și iscusită.

Atâta îi trebuie oștirii, după puterea omenéscă, ca să birue, încolo e voia lui Dumnezeu.

Erà iscusită, căci Domnitorul se strădui s'o facă deopotrivă cu oștirile și némurilor luminate și cunoscatóre într'ale răsboiului. Luase pildă de la acele némuri, și potrivì lucrurile nóstre după ale lor.

Iar tare erà oștirea pentru multe cuvinte. De căpetenii bune se îngrijise Domnitorul; și însuși El, omul chibzuit și priceput, erà căpetenia tuturor și a mers în răsboiú ca să cârmuiască luptele cu Insuși capul Seú. Ascultarea de poruncă o înțelege Românul, că nu e fire răsvrătită, și ast-fel oștenii nóstri erau ómeni de încredere, supuși și cu credință.

De frică nu sciau Românií în luptă. Un om învêțat, străin, cetind odată câți dușmaní și de câte părți au avut Românií de-alungul vremii, și cum și-au dus ei amărîta viață sute de ani, ca un om căduť într'o grópă cu lei, a strigat de mirare: Cum nu le-a fost frică Românilor să trăiască!

Nouă nu ne-a fost frică nici de viață chiar de-a fost amărîtă, și nici de mórte. Cine a đis vorba: Nu da, Dómne, omului cât póte rãbda, a fost Român amărît, dar Român care a putut să rabde mai mult de cât trebuiã să-í dea Dumnezeu.

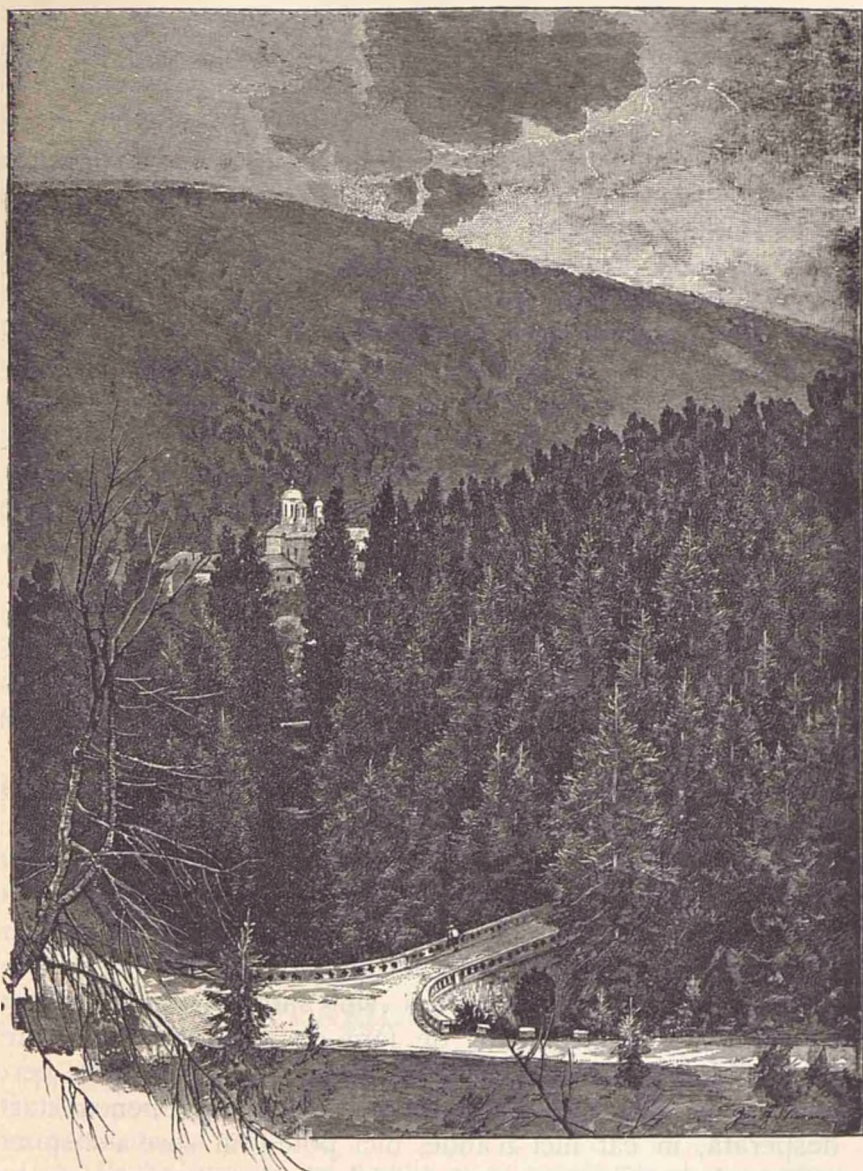
In urmă, oștirea ne erà tare și pentru cuvîntul poetului:

Nu e nici mulțimea, nu e nici iuțimea
Care în bătălii încunun' oștimea,
Nu e nici noroc:
Cela ce se bate pentru neatirnare,
Are đece brațe, đece inimi are
Inime de foc.

G. Coșbuc.

CONTRA SUGHIȚULUI

Sughițul se opresce, dacă picí câte-và picături de oțet pe o bucățică de zahăr, pe care îl ții în gură pînă ce se topesce.

Vedere din Sinaia.

POSTUL

«Acest neam cu nimica nu p^ote e^si, de c^ut
numai cu postul și cu rugăciunea» (Marc. IX, 29).

Sost și rugăciune ne predică biserica; căci numai postul și înfrinarea, numai rugăciunea înalță sufletul pînă la Dumnezeu.

Omul este plecat din tinerețe mai mult spre o viață ne regulată, de cât spre ordine și cumpătare; mai mult spre păcat de cât spre fapte bune.

Nesațul de a se îmbuibă cu tot ce potescce omul, se vede chiar din l^ég^ăn. Copilul, îndată ce începe a cunoște, prima lui ocupație este de a-și însuși tot ce doresce, fără însă a sci să alege numai acele lucruri care pot a-i folosi, din cele vătămătoare; și această plecare se desvoltă cu vîrsta atît de mult, în cât societatea pentru a nu-l pierde se sillesce prin educațiune și cultură a-l cresce și a-i da o direcțiune mai bună.

Duhul mut și surd, carele muncea așă de cumplit pre fiul nenorocitului din Evangelie, muncesce și pe fie-care păcătos îndărătnic și împetrit, fără a se putea vindecă de acest mare rău.

Acest copil nenorocit se vindecă însă, căci avu un tată care-l duse la Isus și el se supuse îngrijirii părintesci, dar astădi ore nu mai sînt asemenea tați, cari să aibă milă de fiii lor? ba sînt, sînt părinți spirituali, este biserica, care chiamă în t^ote dⁱlele pe fiii ei la Christos, pentru a-i vindecă de ori ce patimă; dar nu mai aude nimeni acest glas duios, căci toți acești pătimași sînt surdi fiindu-le mintea invăluită într'un strat gros de fără de legi, sînt muți, căci otrava plăcerilor le-a încleștat gura, ca să nu p^otă cere ajutor; apoi când ajunge un bolnav într'o asemenea stare desperată, în cât nici n'aud^e, nici p^ote grăi spre a-și spune suferințele, cum se va putea vindecă de neputința ce l-a cuprins? Acesta-î tabloul păcătoșilor nepocăiți, cari zac fără simțire în corupțiune și viciu.

Păcătosul deprind^îndu-se cu păcatul, devine însuși el păcat, de aceea este mut și surd la tot aceea ce se referă

la mîntuirea sufletului, și păcatul nu-î mai face nici o impresiune săvârșindu-l, pînă când cade în prăpastia perđării și natura lui devenind cu totul păcătósă, nu mai pôte face fapte bune; de aceea sfînta Evangelie đice: «pomul rěu, nu pôte să facă fructe bune». (Mat. VII, 17, 18).

Acest neam, cu nimic nu pôte eși, de cît numai cu postul și cu rugăciunea, đice Măntuitorul.

Precum îmbuibarea escită patimile și împinge orbesce la săvârșirea păcatului, așa postul potolesce aprinderea trupului, stinge văpaia poftelor, aduce umilința și căința inimei, și face pe om bun și religios.

Dar puterea postului, nu ne înălță la Dumneđeu de cît numai prin rugăciune. Sufletul nostru, nu găsește altă mîngăere și mulțumire pe pămînt, de cît numai în sborul lui către cer, în transportarea gîndirii înaintea feței lui Dumneđeu, carele este isvorul a tótă fericirea și a vieții de veci. Noi în tot momentul avem nevoie de ajutorul lui Dumneđeu și de aceea Măntuitorul a đis: «ne încetat vă rugați.» (Luc. VIII, 1).

Numai cu postul și cu rugăciunea dar vom puté alungă pe duhul cel rěu, carele caută a se încuibă în inimile năstre; numai cu postul și cu rugăciunea ne vom curăți sufletul de păcate; căci numai prin post și prin rugăciune, ne vine darul și ajutorul lui Dumneđeu.

Cred, Dómne; ajută necredinței mele! fu strigătul tatălui fiului pătimaș.

Cred, Dómne; ajută necredinței mele! să fie strigătul fiecărui creștin către Dumneđeu; și ne vom mântui de tot rěul carele ne apasă. Amin.

Econ. G. C. Drăgănescu.

ÎNTÎMPLĂRILE SĂPTĂMÂNII

În țările Europei e pace. Adică, pace între ele, căci prin celelalte părți de lume, prin Africa, și prin Asia, staū tot de cěrtă cu nēmurile de pe-acolo.

Francia s'a împăcat cu Anglia și se pregătesce cu zor pentru expoziția din anul viitor.

Tulburări înăuntrul țărilor mai sînt pe ici pe colo. Așa în Rusia, studenții de la tóte universitățile s'au răsvrătit și cer de la Țarul nisce drepturi óre-carí. Țarul nu se învoesce, ba spune că are de gând să închidă tóte universitățile pe timp de un an.

În Boemia—Austria—s'au răscolat în vr'o câte-vă orașe și sate muncitorii creștinii, asupra Ovreilor bogăți și le-au pustiit casele, le-au aprins și le-au dărâmat. Ovreii au fugit care încotro. Acest lucru însă al muncitorilor nu e cu minte.

Puțină certy, cum s'aude, a isbucnit și între Turcii și Bulgarii. Turcii ar fi călcat hotarele Bulgariei, luând în stăpânire un del. Acesta însă ar fi prea puțină pricină de certy; trebuie să fie alta mai mare. Destul, că și Bulgarii și Turcii adună oști spre hotar, și s'au încăerat odată.

O veste rea vine din Asia: sosirea ciumei. De obicei se pornesc ciuma în fie-care an după hagiaticul Turcilor la Mecca. Lucrul cu pornirea ciumei e așa. Toți credincioșii lui Mahomet au, după lege, datoria să mergă măcar odată în viața lor la Mecca să se închine unei pietre negre, despre care dic Turcii că ar fi cădut din cer. În tot anul se adună cu sutele de miș Turcii la Mecca, mulți venind călări pe cai, pe măgari, pe cămile, mulți călare pe băș. Și fac jertfe. Tare câte 300—500 de miș de mieș, iar mașele lor le aruncă tôte grămadă pe un del. Fiind cald și putredind mormanul acel nespus de mare de mașe, se face un miros greș care se simte la îndepărtări de cale de trei zile pe jos. De aici se pornesc ciuma. Turcii o aduc cu ei în Europa. Degeba s'au împotrivit stăpânirile Europei acestui obicei turcesc, rugând pe Sultanul să strice obiceiul hagiaticului, Turcii nu se învofesc.

OR.

CULTURĂ BUMBĂCIIUI

Bumbacul are o rădăcină ca și nalba, care crește seltatică pe lângă garduri și prin alte locuri ne cultivate. Bumbacul care se cultivă prin țările calde, de prin Asia, Africa, etc., are tulpina lemnosă, care pte să ajungă de la o înălțime de 1—5 m., după specie; iar bumbacul care se cultivă la noi în Dobrogea, ca și în alte țări mai puțin calde, are tulpina ierbosă, care pte să ajungă de la 50 cm. pînă la 1 m. înălțime, după specie.

Pămîntul.

Pămînturile în cari bumbacul reușese mai bine sînt: pămînturile de luncă calcare argilose, adică pămînturile cari sînt formate din pietre de var și argilă, pămînturile nisipoșe calcare, precum și pămînturile vulcanice, cari sînt amestecate cu alte pămînturi compuse din argilă și pietre de var.

Lucrarea pământului.

Bumbacul este o plantă, care cere ca pământul în care se cultivă, să se are cel puțin de 3 orî, căci cu cât locul este mai bine mărunțit cu atât crește mai bine.

Prima arătură trebuie făcută tot-d'a-una de toamna; iar în decursul iernei a doua; dacă se va puté, și a treia. Când bumbacul se séménă, este bine și chiar se recomandă de ómenî practici, ca după fie-care arătură, locul să se grăpeze, ca ast-fel pământul să pótă fi pus cât mai mult la influența aerului și a căldurei. În pământurile mai argilóse cu cât se vor face mai multe arături, cu atât bumbacul va produce mai mult. Adîncimea la care trebuie făcută prima arătură, trebuie să fie de la 25—40 cm., după cum și pământul va fi mai tare sau mai afinat.

Gunoirea pământului.

Locurile destinate la cultura bumbacului trebuie gunoite cu gunoiu de vite pe jumătate putred. Se preferă gunoiul și găinațul găinilor, ca cel mai bun.

Dar din practică, s'a dovedit ca cel mai bun îngrășămînt, cu care trebuie să se îngrășe locurile pe cari se cultivă bumbacul, sînt turtele ce rêmân de la fabricarea uleiului din semințele de bumbac.

Când pământurile sînt roditóre de la natura lor, nu mai este trebuință a le mai îngrășà, căci în cazul acesta producțiunea va fi slabă.

Băligarul, sau orî-ce îngrășămînt, trebuie să se ducă pe loc și să se risipescă de o potrivă, înainte de a face prima arătură, care am đis că trebuie făcută toamna.

Timpu seménatului.

Bumbacul se pôte seménà de pe la începutul lunei Martie, dacă timpul este frumos, și se pôte continuà cel mult pînă pe la 10 Iunie.

Seménatul se pôte face prin aruncare, în rîndurî cu seménătorul mecanic, sau în cuiburî.

Se preferă semănatul în rînduri ca cel mai economic. În cazul acesta depărtarea între rînduri trebuie să fie de un metru, și între plante de 50—60 cm. Când se sémănă în culburî, bună oră cum se sémănă fasolea, depărtarea între plante este de 40—50 cm. și între rînduri de 1 m. pînă la 1 m. și 50 cm.

Semințele destinate la semănat trebuie să fie bine uscate, să se acopere cu un strat de pămînt subțire, ca încolțirea să se facă mai curînd.

Încolțirea se face în timp de 15 — 20 zile după cum timpul va fi mai cald sau mai rece; iar în pămînturile mai afînose și grase, încolțirea semințelor se pot face în 6—10 zile.

În fie-care cuib se pun câte 3—4 semințe.

Lucrările de întreținere.

După ce bumbacul a răsărit, și i-a crescut 3—4 foi, se sapă sau se grăpéză ușor, iar când plantele au crescut mai mari se face a 2-a săpătură, când plantele se și răresc, lăsându-se numai 2 în fie-care cuib.

Venturile cunoscute la noi, Crivetul și Austrul, fac mult rău bumbacului. De aceea unii cultivatori sémănă pe marginea locului orz, sau porumb, Aceste plante prin crescerea lor, adăpostesc bumbacul în contra vîntului.

În timpul verei, dacă timpul este secetos este bine a udă (irigă) semănăturile de bumbac: în cazul acesta producțiunea are să fie mai mare ca cantitate și calitate.

Recolta bumbacului.

Recolta bumbacului depinde de climă, de timpul semănatului și de rodirea locului. Ast-fel în Statele-Unite, recolta începe pe la 1 Octombrie sau pe la 30 Noembrie. În Egipt pe la sfîrșitul lui August. În Antile, prima recoltă se face pe la începutul lunii lui Ianuarie, sau pe la 15 Februarie, iar a 2-a

recoltă să face pe la 1 Septembrie. La noi în Dobrogea recolta se face în Octombrie.

Recolta bumbacului se face atunci când capsulele (rodul) au început a se deschide.

Recolta bumbacului, trebuie să se facă tot-d'una pe un timp uscat și nici odată pe un timp ploios sau când capsulele sînt încărcate de rouă. Dacă timpul este ploios și capsulele se deschid, trebuie să se culégă și să se usuce într'o odaie curată și încălzită. Căldura în odaie să nu trecă peste 15 grade centi-grade, ca ast-fel bumbacul să nu-și piardă din calitatea sa. Capsulele, când se usucă, nu trebuie grămădite unele peste altele, ci din contră depărtate unele de altele, și masa pe care se pun trebuie să fie curată și acoperită cu o pînză orî hârtie curată.

Când se culeg capsulele (ródele), se pun în coșuri curate, în saci, cari se pun pe nisce zăblae orî pe rogojinî, și nici odată pe pămînt gol.

Séra sacii se duc acasă cu carul, să se puie într'o odaie curată, sau sub un șopron, tot pe rogojinî în zăblae.

Producțiunea la hectar.

Depinde de specie, de climă și de calitatea pămîntului. Ast-fel se póte recolta la hectar de la 300 kgr. pînă la 1.000 kgr. bumbac curat, adică desfăcut de semințe.

Bumbacul se cultivă pentru o materie móle care se găsește închisă în rod (fruct) și care acoperă sémînța. Din acéstă materie scămósă în industrie se torc firele de bumbac, cari se întrebuintează la facerea pînzei de bumbac. Din sémînță se scóte un uleiü; iar turtele cari rămân de la fabricarea uleiului se întrebuintează la îngrășarea pămînturilor agricole în cari se cultivă bumbacul, pentru că este cel mai bun îngrășămînt de pămînt, cum am vădüt.

Cultura bumbacului este fórté productivă. Unii cultivatori, din cultura bumbacului pe întindere de

4 hectare, au câștigat 14 mii de lei, altul pe 14 hectare, 17 mii de lei și de pe 23 hectare o sută de mii de lei. Cheltuelile pe hectar sînt socotite de 600—1.000 lei.

Câștigul, depinde de producțiune; iar producțiunea de climă, de pămînt și de specia bumbacului.

V. S. Moga.

S C E D R I N

C i u d i n o v (1)

(Sfîrșit)

Afară-î Martie. Vreme de 6 luni n'a fost nici iarnă, nici toamnă, și acū nu este primăvară.

Ciudinov, ca și mai înainte, trăiesce în odăile mobile ale Anei Ivanovna, dar, fiind-că n'a plătit pentru altă jumătate de an, îi șters dejă din tabloul de studenți.

Bătrînul tată trebuiă să scôță certificat de sărăcie pentru feciorul seū; dar în loc de asta, numai oftă și se văicără. Și ce-î drept și cu certificat nu te duci departe, dacă n'ai să ai note fôrte bune la tôte studiile. Tînêrul, nu numai cheltuse tôte paralele, care le adusese cu dînsul, dar încă și o 100 de ruble, care i le-a mai trimes, ca ajutor, de-acasă. Lipsa de lucrare îl tot muncesce, măcar că gazda și toți chiriășii pun tôte stăruința să-l ajute ca să capete vre-o ocupație. Incercase el odată la comitetul de ajutor, dar acolo i-a dat 8 ruble și mai mult nu mai îndrăsnî să cêră, se sfi.

Nici nu mai visă la bursă: de ar da examen pentru al 2-lea curs, iar pînă atunci nici nu-î de gîndit... La gazdă dejă de mult trăiă pe datorie și dînsa nici nu-l supără, și asta eră din partea sa cu atât mai mare jertfă, cu cât tînêrul se îmbolnăvisese de-a bineleă. Incepuse să tușescă, suflă greū și mereū se jeliuă de pîept. Spuneau că are oftică și chiar lui îi veniă cîte odată în gînd că sfîrșitul nu-î departe. De două ori a fost la doctor acasă: îi spuse că bóla lui îi urmarea hranei rele, a răcelelor dese, însă îl încurajă, îi scrise doctorii și-î spuse că la primăvară trebuie să plece de aici. Cu ce parale să cumpere doctoriile? Unde să se ducă?

Invățà cu pasiune și necontentit se mîngăia cu gîndul că

(1) Veđi No. 26.

are să scape de nevoie. De ceaiu, s'a lăsat; de masă, iarăși. Ca să plătescă 20 de copeici, iar fără putință. Luă de 10 copeici 2 turte din cofetărie și cu asta eră sătul. Inșă cu cât se sbătea, cu jātāt se nāmolea. Trebuiā să se despărțescă de visul lui, trebuia să se lase de învățatură. Pentru alții, ea a fost lumină în viață; pentru dînsul, un toiag de mōrte. Trebuiā să renunțe la nădejdea într'un viitor mai bun și să se încredințeze pentru tot-d'a-una că raza de lumină n'are să-ī mai încălzescă existența lui. Și pe urmă totul o să se încheie cu o jertfă la mōrte de fōme.

El acuma la cofetărie nu mai merge: parale n'are și puterea i-se topesce și cu și. Cu multă greutate Ana Ivanovna îl convinse să nu refuze masa sărăcăcioasă din 2 feluri de bucate; îl încurajă că încă totul nu-ī perdut și că la urma urmei are să-ī pōtă întōrce cheltuelile ei.

— Mie mi-a fāgăduit preotul că negreșit are să capete o lecție pentru mata,—adaose ea,—și atunci ai să plătești. Și la Universitate ai să începī a umblā. I-om rugā să-ți primescă pe urmă taxa.

Fără scierea lui însciință pe bătrînul contabil despre starea desnădājduită a tînărului. Bătrînul își puse tōtă puterea și mai trimise 200 de ruble; însă porunca să vie negreșit feciorul în cuibul părintesc.

* * *

Șapte cēsuri sēra. Ciudinov īi culcat în pat; obrajii în sudōre; în trup simțesce ba fiori, ba ferbințelā; la capul lui șade Ana Ivanovna și īmpletесce cālțunī. Dormitānd, i-se arātă un duh luminos cu lumină în māni, o zeiță a Iadului, cu o faclă puturosă. Asta-ī «învēțatura», pentru care el lepădase casa părintescă.

Curios lucru! Iși amintesce el. Tocmai așa cas s'a întîmplat în orașul lor. Venise să controleze pe meșteșugari; merse la un cismar, care se hrăneā numai cu munca lui, fără calfe. «Ai patentă pentru meșteșugul tēu?» «Nu-ī patentă.» Pece-tluiră instrumentele cismăresci și s'a aū dus. Dar și el s'a dus... în cārciumă. Tocmai așa și aici: «Vreī să înveți?» — Apoi ai mai întāiū parale pentru un semestru? — «N'am așa sumă!» «Ei, n'ai parale, n'ai învățatură.» Va să dică și de învățat nu se pōte și trebuie de dus... unde? Nicī a învățā, nicī a lucrā;

numai când hoinăresci, n'ai nevoie de patentă și asta, dacă poliția nu s'ar amestecă.

— Mie mi-e cald, totă perna-î udă! Spune dînsul cu un glas slab. Ana Ivanovna îi ridică capul, înfoesce perna și o întorce, fiind-că fața-î este de sigur udă.

— De ce tot stai atîta culcat, fă-ți curaj,—îi spune dînsa—dacă te-î lăsă, n'ai să mai poți scăpa de pat.

— Mi-e rușine de mata; mata tot lingă mine; și mata și fără asta ai de lucru pînă în gât, — urméză dînsul — iacă tată mă chiamă... vęd singur că trebuie să plec; dar cum să faci? De asteptî — s'or duce iarăși tóte paralele. Mai de grabă... cum-vă... De la stația drumului de fer, încă 150 de verste; o să trebuiască de dus cu căruța. N'ai să ții.

— Ai să ții și ai s'ajungî voinicesce. Acuși vine și căldura. Parale vom păstra noi. Ce cheltueli mi s'or cuveni, le-a plăti taică-tău.

— Bună ești mata!

Pe Ciudinov toți îl iubesc. Doctorul, din vreme în vreme, îl viziteză și plată nu-î iea; în odae, s'a mutat un student de la medicină și iarăși caută de dînsul. O fată studentă schimbă pe Ana Ivanovna, când dînsa n'are vreme. Îi dădu odaia cea mai priinciosă, la o parte, îi puse un fotoliu mare și toți au grijă, să nu facă vuet împrejurul lui.

Și totuși cea mai mare parte din vreme rămâne singur.

Stă în fotoliu și simțesce cum viața câte o lécă i-se stinge. În răstimpuri adorme, capu-î în sudóre. Câte odată se scólă din fotoliu, merge pînă la pat și iarăși se culcă.

În sufletul lui se ivesce acea îndoială nedespărțită de oftică: și întréga desnădăjduire și în același timp și arđetőrea dorință de a trăi, care-l face să credă în leuire.

— M'oiu duce acasă, acolo mă îndrept — viséză el — vara, aer; hrană sănătósă, îngrijirea și în sfîrșit puterea tine-reței...

Însă nici n'apucă bine nădejdea să-l încăldescă și mintea lui se umple cu năluciri de mórte.

— Încă nici n'am început a trăi — și de odată mórtea! — se muncesce el — pentru ce?

Amintiri cu grămada îi treceau pe dinaintea ochilor lui, însă tóte la fel și se sfîrșia cu un singur gând: «învătătura» Iși aminteă prietenii de la liceu, profesorii, rudele, dar tóte se acopereau cu «învătătura.» Ființi, mai nu existaü; în locul

lor eră o idee, care drept de spus, nu-î mai hrănia mintea. Învătătură, pentru învățătură — iacă o temă, ce l-a sdrobotit cu totul. Numai în timpul din urmă, la Petersburg, el a început a înțelege, că alături cu învăătura, mai pôte stă o întregă viață de felurite relații. Că este societate, patrie, ocupație, eroism... Că tóte aceste te atrag cu o putere de neînvins, că sciința nu-î de cât pregătirea; că prin esamene și cu treceri din curs în curs, nu se sfirșesce totul. Lui viața i se părea un spațiu nemărginit, care-î plin de neconținute mișcări. Aici e totul: și bunătatea, și răutatea, și trîndăvia, și munca, și ură, și iubirea, și desgustul, și nevoia amară, și mulțumirea de sine, și lacrimi, lacrimi fără sfirșit.

Iacă unde trebuie să se ducă, iacă unde nu-î păcat de perdut puterea tinereței!

În odăile Anei Ivanovna, în sofrageria obștăscă, neconținut se vorbea pe tema asta și el asculta cu lăcomie. Așa, bolnav cum eră, mergea cum putea în sofragerie și simțea cum discuțiile sufletelor nepătate, pasionate, lumineau tótă ființa lui, încolțiau în inima lui încă turbure dorinți înflăcărare.

Și ce! — abia s'aũ arătat zorile unei existenți mai inteligente și deja mórtea rînjese.

— E greu de murit! — întreabă el pe Ana Ivanovna.

— Ce tot mórte și mórte! — se mânia dînsa: dacă-î face tot așa, nici n'am să mai stau cu mata. Ascultă ce-ți spun: chiar eũ de 2 orı eră să mor, odată chiar cât p'aci să mor... Dar mi-am đis: eũ nu voiũ să mor — și iacă, cum vedeți. Așa și mata să spuı: nu vroiũ să mor!

— Nu, ce! Mie mi-e bine acum; așı vré totuși să sciũ semnele. Dacă ómenii în genere mor cu greutate, va să đică eũ tot mă țin încă. Dar se spune că ofticoșii, mor aprópe fără băgare de sémă, apoi atunci...

Studentul-medic îl asigură iarășı că n'are oftică, dar că bronchiile nu sînt în regulă și din pricina asta pôte să ofticească, dacă nu s'o cãută.

— Iacă, are să trecă timpul rėu de primăvară—și matale are să-ți fie mai ușor, — spunea studentul — ai să te duci acasă, acolo ai să fii cu totul altul. Numai la Petersburg, basta! Dacă vrei să înveți, du-te în altă parte.

— Și-ı greu de murit? Il întreabă Ciudinov.

— Mórtea nici odată nu-ı ușoră, mal ales dacă înaintea

ei, e o b6l6 lung6 și grea. Se înt6mpl6 c66 6menii rabd6 cu anii întregi chinuri și totuși se tem de m6rte. Așa-i instinctul de conservare. Numai m6rtea n6prasnic6 se spune c66-i uș6r6.

Dup6 aceste încredinț6ri, el se învior6 cu totul și în ființa lui, iar6și s'a strecurat n6dejdea în viitor. De sigur ușa înv6ț6turii îi dej6 închis6 pentru d6nsul; dar, cum a put6, va merge acas6, s'a odihni, s'a îndrept6 și negreșit va desleg6 problema, care în vremea din urm6 începuse a-l turbur6. Trebuie de mers acolo, unde s'a înb6csit întunericul, unde s'aud gemete, unde înc6 n'a str6b6tut zorile inteligenț6i, unde t6t6 viața par'c66-i dat6 jertf6 obiceiurilor f6r6 înțeles, nici nu s'aude de dorința de a eși din lanțurile lor. Acolo e destul6 și sciința c6t o are dej6 și dac6 n'ar fi de ajuns, apoi el va împlini lipsa ac6sta, cu iubirea lui și uitarea de sine.

Pe urm6 sânt c6rți. Are s6 cit6sc6, are s6 g6s6sc6 în citire destul material pentru desvoltarea lui mai departe. În tot cazul va da c6t o pute6 și nu-i vina lui, c66 s6rta și greutate6 vieț6i, i-au îngr6dit drumul în atingerea celor mai înalte scopuri, pe cari el le visa înc6 din copil6rie. Mai înt6iu s6 fii curagios și s6 nu cheltuesci de g6ba aceea ce ai dej6.

În închipuirea lui se arat6 țara. În adev6r el o scie f6rte puțin, m6car c66 petrecuse t6t6 copil6ria în mijlocul ei. Cel mai mult material ce lla adunat despre traiul ț6r6nesc îl c6p6tase din discuțiile care le avusese cu chiriașii; îns6, în acest material, prinsese prea mult loc «nenorocitul» romantic și se scape din vedere partea concret6, refract6r6, ce nu se d6 cu una cu dou6. I-se p6rea c66-i de ajuns numai s6 te duci și nu se întreb6 cum ai s6 fii primit. S'or uni 6menii înc6tuș6ți de obiceiuri, s6 lepede aceste juguri str6moșesci? Nu s'au înr6d6cinat 6re at6t de tare, c66 pentru a la sc6te, afar6 de cuvinte ferbinți, vor mai trebui și alte c6i? Ce fel de c6i fi-vor aceste? Apoi, drept de spus, în starea în care se afl6 el, chiar dac6 s'ar fi ridicat în capul lui chestiile aceste, tot de prisos erau, sau mai bine đis, nu mai l-or fi muncit cu totul și i-or fi întunecat și acea raz6, care, m6car pentru un timp, i-a luminat și înc6đit existența lui. Nici n'are s6 se duc6 nic6eri, nici n'are s6 deslege vre-o problem6. Lui, i-se va deschide larg ușa în împ6r6ția n6gr6 a morții și-i singura deslegare limpede a noei dorinți, care îl turbur6.

Se făcuse cald, el tot mai des și mai des vorbea despre ducerea sa din Petersburg și în acelaș timp tot mai repede se stingea. Bóla nu-l munciá, dar slábea. Capul îi erà greú și plin de sudóre. Chiriașii căutau de dînsul cu îndoită îngrijire și chiar cu curiositate. Șarada morței státea așa de aprópe, că toți din minut în minut așteptau deslegarea ei.

Odată, nópteá, când nimeni nu erà lîngă dânsul, el se întinse ca să i-a paharul cu apă, ce státea pe mäsúta de nópte. Inșá mâinele îi încremeniră în aer...

Il îngropară în cimitirul Mitrofan. Nicí vre-un necrolog, nicí chiar simpla anunțare de mórtea lui n'a fost. A murit un om, care a căutat lumina și a găsit mórtea.

Traducere după originalul rusesc, de
Elena Sp. Popescu.

Sfaturi pentru sănătate

Cine vrea să fie ferit de mistuire anevoioasă, să urmeze aceste trei reguli:

1. Să nu bea prea mult; 2. Să nu mănânce prea fierbinte; 3. Să nu mănânce prea rece.

Béutura multă móie muschii și slábesce tot corpul; din acéstă pricină o mulțime de lume se plânge de sfîrșală în trup.

Când înghițim máncaarea prea fierbinte, aducem vátámare dinților și pielitelor fórte plápânde ale gátlejului și stomacului.

Mánările prea reci sînt tot așa de rele ca și cele prea calde, pentru că ele nu sînt potrivite corpului.

Dintre tóte organele trupului, stomacul singur nu se potrivește de la un om la altul în cerințele sale. Fie-care își are stomacul seú, pe care trebuie să a-jungă să-l cunóscă, cum trebuie să-și cunóscă un căláreț calul și cármaciul corabia, pentru a sci ce hrană să-i dea și de la ce să-l opréscă.

Regulele pentru pástrarea sănátății stomacului se pot reduce la urmátóarele:

1. E mai bine să mánânci mai puțin de cât mai mult de cât îți cere stomacul;

2) Mâncarea să-ți fie sănătoasă și hrănitore și cât se poate mai simplă;

3) Nu începe lucrul îndată după masă, mai ales după cea de seară;

4) Aibi o regulă în mâncare; dar nici prea mult nu te ține de ea, pentru că la cea mai mică abatere să nu întâmpini supărări din partea stomacului;

5) Când observi că pofta de mâncare începe să-ți piéră, fă-ți dietă, de care să te ții regulat;

6) Să cređi că doctorul stomacului este gura; de aceea nu înghiți mâncarea pînă ce n'ai mestecat-o bine și pe îndelete în gură;

7) Nu citi în timpul mîncării;

8) Un doctor a spus că mâncarea pe cât se mistue cu piciorole, tot pe atâta se mistue și cu stomacul, adică, plimbă-te încet după masă, ca să îmboldesci lucrarea stomacului;

9) Să scii că din zece bóle de stomac, cel puțin nouă, le-am fi putut noi înșine înlătură, păđind regulele de mai sus.

Cum se hrănesc sătenii noștri

Scie țaranul că trebuie să se hrănescă; dar, sërmanul, e condus de ideia că e destul să dea ceva stomacului, ori ce-ar fi, fără a-și da sêma dacă e substanțial, sau nu.

Țaranul român este pipernicit, slab, anemic, istovit de muncă, sleit de puteri și tóte acestea provin din cauză că se hrănesce rău și este atrofiat de basamac, care-l aduce spre pelagră și îi deschide cu ușurință porțile spitalelor și ale caselor de nebuni.

El mănâncă rău, se hrănesce prost, atras mai în tot-d'una de un spirit de economie rău înțeles.

Mulți își vind vaca, porcul, paserile, ouele, etc., nelăsând nici cel puțin sërmanii copilași a se împărtăși din ele nici la ڃile mari.

Nici nu gustă din tóte acestea, le vinde ca să facă loc pe masa sa: urđicelor, steviei, bolborei, susaiului, cepci,

prazului, ciupercilor, dovlécului, etc., de care nu se lipsesc nici în ziua de Pasce, și lăsată de Dumnezeu ca tot creștin să mănânce carne.

E mulțumit să aibă mămăligă îndeajuns pe masă.

Din ce să prindă putere sërmanul român, cu ce-și mai întreține focul vieței, de nu cade stins de cele din urmă semne ale traiului prost și nesățioasei polte de băuturi spirtoase?

Frate sătene, cred că a sosit timpul ca să înțelegi că chemarea ta în lume, nu e ca să te chinuești pe tine, umflând punga celor ce te speculează într'un mod nerușinat, dându-ți în schimb beutura înveninată, pe care o plătești cu prețul sângelui și sănătății tale.

Trebue să înțelegi, că prin mâncare cumpătată și mai întăritore, lipsită însă de reul obicei de a o însoți de băuturi spirtose, corpul va prinde viață; sângele adunat în mai mare cantitate, va lucră mai cu energie întărindu-ți mușchi și ofliți și vestejiți prin traiul prost; viața și se va părea mai dulce, căci vei fi scutit de multe bôle, cari nu vor mai aveà puterea de a-ți slăbi organismul; vei munci cu mare plăcere; casa ta va înflori și se va îndestulă din tôte și chiar vei vedé singur că o mare schimbare se simte în tine, căci acum pricepi lucrurile mai bine, căci e știut că: *«într'un corp sănătos se găsește o minte sănătôsă.»*

Nu-ți mai vinde: vaca, vițelul, porcul, oia, pasërea, laptele, ouële, brânza, etc., căci nu vinđi alt-cevã de cât viața și sănătatea ta, a soției tale și a sërmanilor tăi copilași; opresce-le pentru casa ta, nutriți-vă cu ele și veți fi scutiți de a mai aveà o viață plină de poveri și nenorociri.

Panaît I. Volănescu.

Invăț., Monteoru-Buzëu.

Somnul după mâncare

Când adormi îndată după mâncare, stomacul își slăbește activitatea, mistuind mai încet; dar când te odihnesci culcat, fără să adormi, mișcările stomacului se mărese și digestiunea se face mai repede. Prin urmare dacă poți să nu te dai buriit somnului după masă, odihnesce-te culcat.

Vederea Bucureștilor la începutul secolului nostru.

V R A C I U L

e dusese vestea în tot județul de vraciul Gună din Craiova. De câte ori aveà cine-và de gând să facă vr'un pas în viață, nuntă, proces, etc., da fuga, cu leul în proțap, la Gună spre aflarea mai dinainte a celor ce se vor întâmpla mai pe urmă. Aci, făr dór și pôte, găsiai casa înșesată de lume, negreșit din cea lesne creșetóre. Și erà meșter bătrânul în ale ghicitului, ghiceà pină și numele.

Dar cum Ucigă-l tóca, nu face biserici, să vedeți ce a fost să pată bietul Gună, tocmai în sêrbătorile Crăciunului. . . A treia di de Crăciun, Sf. Ștefan, erà mare petrecere la boier Fane din Bădeni, unde erau strânși fratele boierului, Alecu, cu fata și cucóna, cucóna Mândița, soru-sa, cu Sultânica și Lenuța, ficele ei și Popa cu preotésa din sat.

Boier Fane ținea fôrte mult ca óspeții sêi să fie pe deplin mulțumiți și în acest scop nu voià să cruțe nici o cheltuială. . . și la urma urmei, erà petrecere, nu da la săraci, ca să facă economie. Sciind că cucónele și mai ales fetele ar simți o plăcere la auđul pređicerii viitorului de o vrăjitóre, se gândi la Gună și imediat chemă pe Savu, omul sêu de încredere, și-l trimise cu trăsura după Gună, cu ordinul ca ori-cum și cu ori-ce preț să-l aducă; dar nu cum-và să spuie ce e la curte saú să se opréscă la vre-o cârciumă. Plécă Savu și, găsind pe Gună, îi spuse să mêrgă pină la boier, că-l va plăti gras de tot, lucru ce l-a făcut să plece numai de cât. Pe drum, ajung la o cârciumă și Vraciul spuse lui Savu să opréscă; dar acesta nu voi. Atunci Vraciul se dete singur jos.

... Pune de bêut și trimete și băiatului de la trăsură, dișe Vraciul căci Savu n'a intrat în cârciumă, află de la cârciumăreșa cum chiamă pe cel din trăsură, mai află ceva despre boieri, plăti și haí la drum. Acum îi erà drumul deschis vraciului de a află totul de la Savu. Caută să afle figurile celor de acasă: Hei Savule, Savule! cum s'a schimbat locurile pe aici, las-că pôte sint 20 de ani de când n'am călcat pe aici. . . așa s'a fi schimbat și boerul, că tot

de atunci nu l-am vădut. Mai pòrtă el barbă? Savu incremenit la auđul numelui lui, că de unde scie el, răspunde: de unde să pòrte barbă, că nu mai are nici pèr pe cap de când a zăcut de lingòre. Aflase figura la doi, căci cel chel erà boier Fane și cel cu pèr cuconu Alecu.

Pe Savu il coprinse mirarea cum moșul scie totul și deveni ca zăpăcit, lucru ce plăcù lui Gună, căci, în zăpăciala lui, îi spuse totul, ast-fel că el puteà trece, în fața celor de la curte, ca cel mai mare ghicitor.

Țin a vè spune, că vraciul, cu atâta măestrie a cules cunoscințele de la Savu, în cât acesta nici nu bănuia că i-a destăinuit ceva.

Apròpe de sat, Gună spuse lui Savu că i se arată că în acel timp boierul se uită pe feréstră și că-l va cinsti și pe Savu.

— Ah! Savule, tresări Gună, uite mi se arată că boier Fane are gândul să te bată, fiind-că te-ai oprit la cârciumă.

— Moș Gună, te rog ca pe Dumneđu, nu spune că am oprit, că boierul e rău și cum e cam cu chef, o s'o pățesc rău.

— Lasă, taică, că nu sînt eu de eri, să-ți fac rău.

Cu acestea ajunseră la curte, ghici perfect la toți, în fine făcù o deosebită plăcere, la tot ce erà femea mai cu sémă, că pe lingă că le spuse numele lor, le spuse și pe al bărbaților ce aũ, saũ vor avè în curînd și pe cari îi vor vedé saũ peste o ȃi saũ o săptămână.

Boierul priceput, bine înțeleș, ghici cum și cam de unde și-a căpătat moșul siguranța.

Intră înăuntru, rêmase singur cu unchiașul și cu o tristeță prefăcută îl întrebă când se va face soția dînsului bine și când va veni de la Viena. Unchiașul îi răspuse că e dejă bine; dar nu vine de cât peste 2 săptămâni.

Întrebă dacă copiii lui vor isbuti să trecă școla amîndoi și unchiașul spuse că da; dar mai mare bucurie o să aibă de cel mic.

Atunci se înfurie boierul și spuse unchiașului că minte, de òre-ce el nu are nici nevastă nici copii.

În fine boierul, ca să nu neliniștèscă pe óspeți, făcù lucrurile baltă și trimise pe Vraciũ înapoi. Drumul nu i-a fost în zadar, căci luase destul bacșiș de la cuconițe.

Pe drum, unchiașul regretă, pentru ce nu i-a dat în gând

să se informeze de boier Fane, de este sau nu, însurat. Nenoroc . . . ce să-î faci?

Eû unu, cred că toți vracii și vrăjitoarele, nu fac de cât tot ca vraciul Gună și deci în loc să ne ducem în dinți, cu leul sau jumătate, ar fi mult mai nemerit să ne gândim că e om și ca om nu va ști ce va aduce ziua de mâine, nici pentru el, dar mite pentru alții. Să așteptăm viitorul să ne aducă veștile și întâmplările, că atunci nu vom pierde nici bani la vrăjitor, nici nu ne vom încărcă capul cu diferite gânduri, vătămătoare de multe ori.

Vasile Gavril

Inv. Dom. Coronei Segarcea, Dolj.

Spre a recunoșce dacă un obiect este suflat cu argint, cu nichel sau cu cositor

Se cufundă obiectul într'o soluțiune de sare; culorea obiectelor suflate cu argint nu se schimbă de loc, însă obiectele nichelate capătă după vre-o 10 minute culorea violetă, iar cele suflate cu cositor capătă o culore cenușie.

Trajan I. Garoflidi.

Scrisore către Săteni

Fraților Săteni!

Siernă; vântul șueră prin horn, iar zăpada care cade pe pământul înghețat, ne pune în suflet par-că un fel de tristeță, un fel de părere de rău, pentru zilele trecute pline de atâta dor de veselie și viață. Pasările nu se mai aud cântând așa de frumos prin copacii desfrunziți.

Și în această tăcere, în această liniște a naturii, cât nu-î sătenul de fericit, când după atâtea necazuri în arșița sorelui, după o muncă plină de sudori de cu vară, cum numai el o scie, ș'a strîns rodul muncelui lui, ș'a agonisit de toate pentru el și vitișorele lui de muncă.

Adunat cu toți ai lui pe lângă gura sobii, ascultă

cu nepăsare la cântecul vântului de-afară, pe când băiatul cel mai mărișor, le citește frumos din cartea pe care i-a dat-o învățătorul de curând, o pagină din trecutul glorios al némului nostru.

Învățătorul e omul plin de dragoste pentru némul lui. El scie să facă atâtea lucruri pe cari noi sîntem nevoiți să le cumpărăm; de ce ore nu l-am ruga să ne arate și nouă cu dragă inimă, — ne mai lăsând străinii să ne ia cât or vré ei pentru o pălărie de paie, ori pentru un coș de nuele pe cari noi le-am face cu te miri ce, — și care ne-ar ține mult mai cald de cât or-ce ar fi străin?

Să ne gândim că nicăiri aerul nu-î mai dulce, pămîntul nu-î mai roditor și sórele nu luminează mai strălucitor și mai plăcut de cât în satul nostru drag, în țara noastră scumpă, în care trebuie să lucrăm cu toții de la mic pîn la mare, pentru înflorirea și prosperitatea ei.

Numai când, uniți în cuget și în simțiri, cu suflet și cu inimă românească, vom lucra fie-care și vom primi cu drag învățăturile și sfaturile celor mai luminați dintre noi; numai atunci pe ogorul, pe pămîntul dulcei noastre țări, în locuințele noastre sătesci, va înflori *fericirea, înălțarea noastră în fața tuturor celor străini de noi*, care numai binele nu ni-l voesc nici odată.

Frate, din tot sufletul și din totă inima

N. Teodorescu.

Serbarea de la șcôla Normală „V. Lupu“

Șcôla Normală a sêrbătorit a 70 aniversare la 30 Ianuarie. De la intrare și pînă în fața scenei, numai tablouri istorice, stegulețe tricolore, ghirlande de brad cari înconjurau cu mult gust portetul lui Vasile Lupu întemeetorul institutului. Scena e frumos împodobită cu flori și tablouri. Un cordon de elevi la intrare prin mijlocul carora trece lumea, respectoși salut persoanele care intră în sală.

Elevii așezați pe scenă în frunte cu eminentul lor profesor de musică D. Ionescu, cântă imnul regal pe când în sală intră d-nii Meissner și Rășcan inspectorii și alte auto-

rități școlare. S'a cântat bucăți foarte frumoșe, ceea ce dovedește pînă la evidență silința și gustul ce îl au și-l pun atât maestrul cât și elevii. Cu violina s'a executat asemenea bucăți frumoșe sub conducerea d-lui Teodorini, care a smuls aplause frenetice. S'a vorbit de d-l Meissner, d-l Mitru directorul școlii precum și L. Mrejeriu din clasa V, chestiuni referitoare la învățămînt, învățător și normalist. Tóte discursurile au fost încoronate de succes. S'a declamat bucăți alese, iar la fine s'a jucat în pătratul școlii de elevi, o horă bătrînescă plină de veselie. Séra s'a dat o masă copioasă persónelor oficiale, iar elevilor li-sa servit vin la masă.

A. C. Nicolaū.
Iași.

Un cerc cultural

Învătătorii din plasa Snagov, jud. Ilfov: Gh. Constantinescu, (Urzicéna,) C. Popescu, (Buftea,) I. Ivănescu, (Crevedia,) Gr. Popescu, (Tărtășesci,) P. Niculescu, (Buciumeni,) și învățătoarele: Zoe Segărcénu, (Flămândeii,) Maria Vasilescu, (Mogoșóia) și Elena Bucovénu, (Crețulesci) au constituit un *Cerc cultural*.

Scopul acestui cerc cultural este:

- a) Cultivarea săténului român, prin ținerea de conferințe populare.
- b) Cultivarea membrilor cercului, prin ținerea de conferințe pedagogice.
- c) Desvoltarea și întărirea sentimentului patriotic, prin organizarea de serbări școlare și naționale.
- d) Incurajarea industriei naționale.

Mai mulți preoți și persóne streine din învățămînt au aderat la ideia noastră și ne-au promis tot concursul.

Membrii cercului cultural au ținut două ședințe pînă acum: în Buftea și Mogoșóia. Viitórea ședință este fixată în ziua de 4 Aprilie a. c. la școla din Urzicéna.

Conferințele, ce se vor ține, vor fi *cultura minței*, din pedagogie, iar pentru sățeni: *igiéna locuinței* și *aliménte*.

Gheorghe Constantinescu-Urzicéna.
președintele cercului cultural.

CANTINELE ȘCOLARE

În séra de 20 Februarie a. c., în gara Burdujeni, s'a dat un concert cu bal în folosul cantinelor școlare cu ajutorul d-lor Zira și Saul absolvenți ai conservatorului din Iași, ajutați și de 24 elevi și

eleve ai școlii Burdujeni, dirigiții de către d-na Olimpia Călinescu învățătoare. Concertul s'a început prin o cuvîntare de ocazie vorbită de către dirigintele școlii C. Călinescu, scoțînd în relief importanța și foloșele cantinelor școlare. Folóșele obținute a fost de 400 lei, plus de vre o 200 colectații cu o listă de către d-nii C. Călinescu și C. Zambra șeful gării. Balul s'a urmat pînă la ora 6 cu o animație de nedescris. Cu această ocazie, ca în tot-d'a-una, s'a r. marcat o îmbrățișare adevărat colegială a funcționarilor gării, datorită în parte și d lor șeli Zambra, Frăsinescu și Iordăchescu. Pentru care frumósă îmbrățișare s'a adus mulțumirile cuvenite în numele elevilor școlii de către dirigintele Călinescu. Mai mult, d-l Zambra, șeful gării, a luat hotărîrea ca orî-ce petrecere se va da în gară $1/2$ să fie în folosul cantinelor școlare.

Serbari școlare

n s'era de 27 Februarie a. e. din inițiativa unui comitet compus din d-nii Arsenescu diriginte, Ionel Popescu al II-lea învățător, pr. Iacobescu, Al. Bănescu primar, și N. Iacobescu perceptor, s'a dat un bal în salónele școlii din com. *Bărbuleț*, jud. *Dâmbovița*, pentru a veni în ajutorul *copiilor săraci de la această școlă*.

Salónele școlii împodobite cu gust de d-nii Arsenescu și Popescu, aũ atras mulțimea nu numai din comună, dar și din prejurimii, care s'a grăbit să vină nu mai mult pentru a petrece, cât pentru a contribui prin obolul lor la un scop așa de nobil și umanitar. Ca o mulțumire către cei de față cităm în trecăt pe d-rele Euf. Diaconescu, Elena I. Bălășescu, Maria Pr. R. Popescu, Florica G. G. Necula etc.; d-nele M. Diaconescu (Pietrari), G. Solomon, I. Popescu, Ilie Popescu, Pr. Iacobescu, D. Arsenescu, G. Popescu, Stan Popescu, N. Iacobescu, etc.; d-nii Iacob Popescu, G. Popescu, G. Solomon, Ion Popescu, Ilie Popescu, Gr. Mărculescu, Pr. Iacobescu, Al. Bănescu, N. Iacobescu, D. Arsenescu, Ionel Popescu, Nicu S. Popescu, G. Iacobescu, Sergiu Popescu, G. Bănescu ș. a. Petrecerea a durat pînă la ora 5 dimineața când toți s'aũ retras ducénd cu sine frumóse amintiri.

S'a încasat vre-o 253 lei, din care scăđéndu-se vre-o 93 lei cheltueli a r'emas un venit net de 160, cu care se va veni în ajutorul școlii.

D. Arsenescu, Ionel Popescu și N. Iacobescu.

Com. Bărbuleț, jud. Dâmbovița.

*

În ziua de 13 Decembrie 1898, a fost o frumósă serbare la școlă din Priboeni. Aũ luat parte 23 învățători, p'ar. Protoereu

al jud. Muscel împreună cu vre-o 500 locuitori. S'au executat cântece de către școlarii și s'au ținut conferințe populare contra lătirii alcoolismului.

Rădulescu Codin.

MULȚUMIRE ȘI APEL

Dl S. Haret, Ministrul cultelor și instrucțiunii publice, în marea s'a dorință de a vedé cât mai neîntârziat populațiunea rurală ridicată la un mai înalt grad de cultură și cu cunoscinți mai solide în toate direcțiunile, a dispus înființarea de bibliotecă populare, de o cam dată în comunele mai populate, care fapt s'a și împlinit fără întârziere. Intre comunele fericite, cari au putut să se bucure, la început, de această instituțiune bine-făcătoare, e și comuna Valea Mare, din plaiul Dimbovița, Muscel, ai cărei locuitori autorisă glasul scrisului în calitate de diriginte al școlii, a exprima cele mai căldurose mulțumiri, păstrând în inimile lor sentimente de iubire, stimă și devotament aceluși ce caută a-i ridica din întunericul ignoranței.

Cu această ocașiune facem un călduros apel dómnelor și domnilor autori, editori, profesori și orîi cărei persoane caritabile și bine-voitóre, de a susține această instituțiune trimețând din operele d-lor pentru sporirea bibliotecei.

I. Lăzărescu.

Diriginte, com. Valea-Mare, jud. Muscel.

BIBLIOGRAFIE

A apărut : **Scopul vieții omului**, conferință ținută la Ateneul din Craiova, de d-l profesor Teodor I. Ionescu.

Prețul 50 banî. Adresa la autor.

* * *

Folósele și felul răspândirii instrucțiunii primare în masa poporului, este titlul unei importante conferințe pe care amicul nostru d-l D. Constantinescu, revisor școlar al județului Vâlcea, a ținut-o la Ateneul din acel oraș, în ziua de 6 Ianuarie 1899.

De vîndare la toate librăriile și la autor, cu banî 10 exemplarul pentru sătenî.

* * *

A apărut de curînd **Noul Atlas** al d-lui profesor *G. T. Buzoianu*. Atlasul d-lui Buzoianu conține 58 de pagini de tabele statistice. În datele statistice din *Noul atlas manual* al d-lui Buzoianu,

citorul găsesce tot ce vrea. Ele cuprind întreaga geografie matematică, politică, fizică și economică în cifre.

Vrei să știi care e cel mai mare fluviu, cea mai mare insulă, cel mai înalt munte, cel mai lung pod fluvial? (D-l Buzoianu ne spune că e podul nostru de la Fetesci). Care e lungimea ecuatorului, a meridianului; distanțele planetelor de la soare, mărimea lor comparativă, și mai departe: clasificția popoarelor după rase și familii, după limbi și religii; apoi suprafețele continentelor și oceanelor? . . . etc. . . etc. . . toate le găsești în paginile sus menționate din atlasul manual.

Hărțile sunt bine executate. Statele Europei sînt tratate fiecare în parte, de asemenea și continentele. În plus are și harta României și marea Negră.

Depositul la *librăria H. Steinberg, strada Șelari No. 3, București*. Prețul franco și trimis recomandat la domiciliu lei 4.75.

INFORMAȚIUNI

Din cauză că la ghicitorile din No. 23 ne au sosit un număr enorm de deslegări, sîntem nevoiți a amîna cu un număr publicarea lor pentru a ave timp să le cercetăm.

* * *

Fiind-că în urma dispozițiunei onor. Minister al Instrucțiunei, în acest an membrii corpului didactic de curs secundar și primar, se vor întruni în conferințe generale tocmai în zilele destinate pentru ținerea congresului, comisiunea de organizare, aleasă la Piatra-Neamț, opinază, ca congresul să albă loc în vacanța Crăciunului, în zilele ce se vor anunța la timp.

Sînt rugați dar, domnii membrii ai corpului didactic de toate gradele, să bine-voiască a-și trimete adesiunile d-lor chiar de pe acum, spre a se puté luă măsurile necesare în vederea numărului membrilor participanți.

Inscrierile se trimet d-lui V. A. Urechiă, la cancelaria Ate-neului Român.

* * *

Tragerea lotăriei societății corpului didactic din jud. Bacău, fixată pe ziua de 28 curent, din cauză că biletele de lotărie nu s'au vindut toate, s'a amănat pe ziua de 28 Septembrie a. e. acesta cu autorizarea onor. comisiunii de lotării din Bacău.

Se acordă rabat 20% celor cari se vor însărcina cu vinderea de bilete de lotărie a sus numitei societăți.

MULȚUMIRI

Consătenul nostru Dumitru R. Tudor, din comuna Șișești-de-jos, județul Mehedinți, a dăruit cătunelor Nopțesa și Căramidarii, pendinte de această comună, o casă de bărne cu trei încăperi, bine plănuită, cu destinație a servi ca local de școlă în aceste cătune.

Sub-semnatul învățător, în numele locuitorilor din acele cătune, exprim viile mele mulțumiri numitului donator.

I. Trandafirescu.
Învățător, Șișești-Dolj.

*

Sub-semnatul învățător, aduc mulțumiri în numele școlii d-lor Dimitrie I. Boboiceanu și Gr. I. Boboiceanu, pentru donațiunea ce a bine-voit a face școlii din comuna Bălvănescu, plasa Ocolu, județul Mehedinți, un mic loc viran ce eră lingă școlă, spre a se face o grădiniță de flori în folosul școlii.

M. P. Cristescu.
Învățător, Bălvănescu.

*

Sub-semnatul preot paroh, la biserica cu hramul Nascerea Maicii Domnului, din comuna Priboeni, județul Muscel, aduc cele mai vii mulțumiri d-nei Bălașa N. Pancu din Bucuresci, care a dăruit bisericii menționate, un rind de vestminte preoțesci în valoare de lei 300. Împreună cu mine, toți enoriașii de la numita biserică, simt cee mai nețarmurită bucurie, vedënd că se lucrăză cu atăta dragoste pentru înfrumusețarea bisericii ai cărei fondatori au fost părinții d-nei donătoare.

Pr. Mareu Roșescu.
Priboeni-de-jos, Muscel.

*

Se aduce mulțumiri prin publicitate din partea Epitropiei bisericii parohiale din cătunul Zoia, comuna Costienii-Mari, jud. R.-Sărat, d-lui Grigore I. Săndulescu și d-nei Ecaterina Săndulescu, cari au bine-voit a dăruî sf. bisericii din acest cătun un *Epitafiu* în valoare de lei 80.

D. Petrescu.
Preotul Paroch.

ADRESE CĂTRE REDACȚIE

Am primit revista d-văstră «Albina» încă din anul expirat 1897 și citind-o cu deamănuntul am constatat că este foarte folositore, aducënd progrese imense printre sătenî. Mulțumesc din inimă onorabilului Comitet că și-a depus o silință destul de mare spre a lumina poporul român cu cele mai folositore sciințe. Ured viață lungă și un deosebit succes.

C. D. Ionescu.
Funcț., com. Rușavet, Buzău.

CĂTRE ABONAȚI

Încă de la 1 Octombree trecut, revista noastră a intrat în anul al II-lea al existenței sale. Facem un călduros apel către abonații noștri cât și către persónele și autoritățile ce au bine-voit a ne procură abonamente, să ție socotélă de prețul absolut mic al abonamentului și imposibilitatea în care ne găsim de a ne expune la cheltueli pentru a trimite un încasator și îi rugăm a ne trimite cât mai grabnic abonamentele; lucru ce se póte face, cu atăt mai ușor, cu cât mai mulți abonați se pot uni și trimite costul printr'un singur mandat adresat administrației noastre, însemnând pe cotor

numele trimițătorilor. Aceiași rugăminte o facem și stimaților noștri abonați din București.

Facem cunoscut d-lor abonați cari ne datoresc abonamentul pe anul trecut, că cu numărul viitor vom înceta a le mai trimite revista. Noi am trimis cu încredere tuturor celor ce ne-au cerut-o și regretăm că încrederea noastră a fost înșelată de unii cititori. N'avem alte mijloace pentru existența revistei; deci, dacă abonații noștri o iubesc și voiesc ca ea să trăiască, să ne trimită abonamentul.

ADMINISTRAȚIA.

POȘTA REDACȚIEI

Pr. Ion Gărdaru, Manzălești (Buzău). — De ore ce n'ați dat nici o explicație la trimeterea banilor, v'am achitat pe Sf. Văstră atât pe anul trecut cât și pe prezent, rămânând ca când veți trimite ambiu, pe anul II să achit pe d-l I. Constantinescu pe anul trecut și prezent. V'am trimis chitanțele No. 8.989 și 13.783.

D-lui D. Ionescu, zugrav, Tonea, Ialomița. — S'a primit banii și v'am achitat pe anul trecut cu chitanța No. 8.985, trimeteți pe anul curent.

Pr. I. Moiescu, Dedulesci, R.-Sărat. — Ne vom interesa și de vom pute căpăta lista o vom publica.

D. Gr. Georgescu, Osesei, Vaslui. — Primit, trimis, liberat chitanța No. 13.796.

Pr. I. Topistenu, Negomir, Mehedinți. — Abon. Sf. văstre achitat pe anul I cu chitanța No. 4820, iar pe anul al II cu chitanța No. 13.798.

D-lui N. Gădeiu, Buda, Tutova. — Abonamentul d-tale achitat pe anul I cu chitanța No. 7.540, iar pe al II cu chitanța No. 13.380. Mulțumirile noastre, mai trimeteți și altele.

D-lui G. Gheorghiu, prof. Pomârla. — Abonamentul d-văstră pe anul II achitat cu chitanța No. 13.621.

D-lui Th. Zaharescu, învăț. Glodenu, Silist. Buzău. — idem No. 13.658.

D-rei M. Simzianu, învăț. Cerneți. — idem No. 13384.

D-lui G. Bucurescu, prof. Giurgiu. — Cu chitanța No. 11.994 trimisă spre a vi se da, sînteți achitați pe anul al II, n'am trimis-o spre a vi se cere bani.

D-lui Ilie Stănescu, învăț. Aninosa. — Abon. anul II achitat cu chitanța No. 13.730.

D-lui N. F. Balaban, Morfeu 26. Loco — La 23 v'am expediat cartea cerută. Lucrarea de care întrebați nu e tradusă în Românească.

D-lui V. Ciubotaru, Panciu, Putna. — Anul I sunteți achitați cu chitanța No. 2.370, pentru anul al II-lea nu ni s'au trimis banii pentru nici un abonat din aceeași listă cu d-văstră, rugăm stăruii a ni se trimite.

D-lui Riga Registrator pref. Olt. — D-l C. B. Enescu, ne scrie că v'a achitat abonamentul pe anul trecut împreună cu alții, vă rugăm trimeteți sumele încasate de urgență. De și v'am scris tot nu ne-ați răspuns.

D-lui Andrei Ionescu, Bărlad. — S'a primit abonamentul d-v. pe anul II și liberat chitanța No. 13.560

D-lui Hamza, com. Frumușița (Covurlui). — Am primit abonamentul pentru d-l Atanasiu Tulucesci, trimis și dat chitanța No. 3.815; d-nul Alexandrescu nu e plătit anul II.

D-lui Ion Godeanu, Nisipii (Vâlcea). — Abonamentul d-v. pe anul II achitat, chitanța No. 13.269.

D-lui Oprea I. Popescu, Grindenii (Dolj). — Idem, cu chitanța 13.708.

D-lui N. Bibiri, Bacău. — Se va publica în No. 28, am primit prea târziu.

Pr. A. Bărganu, com. Zaval, Dolj. — Noi n'am primit banii pentru abo-

namet: Sf. v^ostră pe anul trecut, deci sînteți neachitat. Reclamați cu ați dat banii. Noi asemenea am reclamat o dată cu c. p. ce v'am trimis.

D-lui M. A. Manea, învățator, com. Albesci județul Botoșani. - S'a primit întîmpinarea. Nici autorul articolului, nici vr'un membru din comitet n'a înțeles lucru cum vrei să-l înțelegi.d-la. Stimăm și iubim prea mult pe învățatori și preoți, pentru ca să putem permite ori cui să scrie contra lor prin revista noastră.

A1. Vilara, Craiova. — Adresați-vă direct societății Tinerimea.

C. Costăchescu, Armășesci. — Primit. Se va cercetă de comitet.

MINISTERUL CULTELOR ȘI INSTRUCȚIUNEI PUBLICE

Se aduce la cunoștința doritorilor că în ziua de 26 Aprilie 1899, ora 11 a. m., se va ține licitațiune publică la prefecturile județelor respective pentru darea în întreprindere a aprovizionării lemnelor de foc necesare școlilor secundare și institutelor de cultură în iarna 1899—1900.

Licitațiunea se va ține prin oferte sigilate, conform legei contabilității publice, cu condițiunile cari se pot vedea atît la Minister, serviciului construcțiilor, cît și la prefecturile județelor respective.

Plata lemnelor se va face de Minister prin ordonanțe asupra administrațiunii financiare respective, pe baza adeverințelor ce antreprenorii vor prezenta de la Direcțiunile școlare.

Supra-oferte nu se primesc.

Cantitatea lemnelor necesare fie-cărui aședămînt școlar:

1. Școala Normală Vasile Lupu: Iași	metri cubi	500
2. „ „ de institut ^o re „	„	500
3. Liceul Internat „	„	452
4. „ Externat „	„	300
5. Gimnasiul Alexandru cel bun „	„	410
6. „ Stefan cel mare „	„	110
7. Seminarul Veniamin „	„	550
8. Externatul Secundar de fete „	„	110
9. Școala profesională „	„	180
10. Universitatea „	„	120
11. Facultatea de medicină „	„	165
12. Institutul anatomic „	„	110
13. Laboratorul de anatomic patologică	„	110
14. Școala de belle arte „	„	120
15. Biblioteca „	„	33
16. Conservatorul de muzică „	„	150
17. Arhiva sucursală „	„	44
18. Laboratorul de chimie, farm' și istologie: Iași	„	110
19. „ „ botanică „	„	22
20. Liceul Carol I Craiova	„	110
21. Școala norm. de institut ^o re „	„	374
22. „ „ învățatori „	„	350
23. Internatul liceului „	„	346
24. Gimnasiul real „	„	186
25. Externatul secundar de fete „	„	170
26. Școala de Aplicație de pe lingă șc. norm. de învăț.	„	96
27. Seminarul din Curtea de Argeș „	„	300
28. Gimnasiul din Bacău	„	188
29. Școala profesională de fete „	„	80
30. Liceul Laurian din Botoșani	„	270
31. Externatul secund. de fete „	„	110
32. Liceul clasic din Brăila	„	105
33. „ real „ „	„	55
3. Lăceul din Buzău	„	96

35.	Școala profesională din	Buzău	metri cubi	80
36.	Liceul din	Berlad	»	165
37.	Școala normală de învățători	»	»	242
38.	Externatul secundar de fete	»	»	143
39.	Gimnasiul real	»	»	110
40.	Gimnasiul din	Constanța	»	100
41.	Școala profesională de fete	»	»	24
42.	Gimnasiul din	Caracal	»	160
43.	Școala profesională de fete	»	»	80
44.	» norm. Carol I din	Câmpulung	»	2000
45.	Gimnasiul din	»	»	78
46.	»	Călărași	»	88
47.	»	Dorohoi	»	121
48.	Orfelinatul	Focșani	»	380
49.	Liceul	»	»	154
50.	Externatul secundar de fete	»	»	120
51.	Școala prim. super. de băeți No. 2 secția viticolă	Focșani	»	24
52.	Gimnasiul din	Fălțiceni	»	162
53.	Liceul	Galați	»	150
54.	Școala normală de învățători	»	»	150
55.	» profesională	»	»	150
56.	Gimnasiul din	Giurgiu	»	200
57.	Școala profesională de fete	»	»	64
58.	Gimnasiul din	Huși	»	99
59.	Liceul Petru și Pavel	Ploesci	»	100
60.	Externatul secundar de fete	»	»	96
61.	Școala profesională	»	»	80
62.	Sanatoriul	Predeal	»	64
63.	Gimnasiul	Piatra-N.	»	165
64.	Școala profesională de fete	»	»	55
65.	Gimnasiul	R.-Sărat	»	150
66.	»	Roman	»	110
67.	Seminarul	»	»	350
68.	Școala profesională de fete	»	»	100
69.	Seminarul	R.-Vâlcea	»	254
70.	Gimnasiul	Slatina	»	120
71.	Școala prim. de băeți	Ionașcu	»	84
72.	» » fete	»	»	84
73.	Liceul Traian	T. Severin	»	240
74.	Școala profesională	»	»	72
75.	Gimnasiul	T.-Măgurele	»	88
76.	»	Tulcea	»	45
77.	Externatul secundar de fete	»	»	40
78.	Seminarul musulman	Babadag	»	24
79.	Gimnasiul	Tecuci	»	110
80.	»	Târgu-Jiu	»	108
81.	»	Târgoviște	»	200
82.	»	Vaslui	»	110

GRĂDINA PREOTUL ILIE

Biserica Cotroceni, București

Arbori fructiferi, arbori pentru sosele, arbori altoiți de ornament arbuști, plante urcătoare, brazi, pini austriaci, thuya, trandafiri și altele. — Stupii.